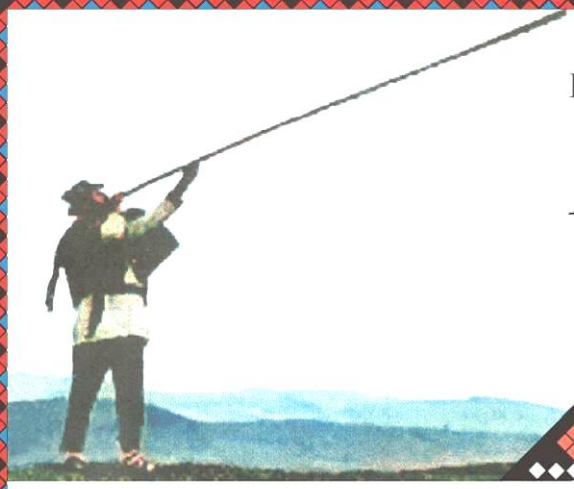

POLSKIE TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE

A co u nas ?

ODDZIAŁ KARPACKI W ŁODZI

BIULETYN INFORMACYJNY ODDZIAŁU KARPACKIEGO PTT W ŁODZI
ROK 2021 NR 3 (91)

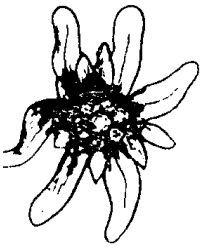

GDZIE BYLIŚMY ?

Konkurs dla Czytelników

Przedstawiamy zdjęcia bez podpisów i proponujemy Czytelnikom rozpoznanie tych miejsc.
Podpowiadamy – wszystkie te miejsca są w Polsce.

Dawne cerkwie Beskidu Niskiego

Cerkiew w Żydowskiem

Żydowskie

Wieś Żydowskie leżała w wąskiej dolinie potoku Krempna przy dawnym szlaku handlowym ze Żmigrodu do Zborowa i dalej na tereny dzisiejszej Słowacji. W roku 1880 w Żydowskiem było 430 grekokatolików i 12 Żydów. Wieś należała do parafii unickiej w Ciechani.

W okresie międzywojennym około ¼ ludności wsi przeszła na prawosławie. Postawiono wtedy cerkiew prawosławną. Na terenie dawnego cmentarza pozostały rzeźbione, proste, kamienne figury Chrystusa Ukrzy żowanego oraz piękny cokół z trzema płaskorzeźbami: św. Barbary, Matki Bożej i św. Jana. W tym miejscu stała „starodawna cerkiew o bryle archaicznej, nie przypominająca żadnej świątyni w okolicy. W 1922 roku na sąsiednim placu postawiono nową cerkiew pod wezwaniem Wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa. Stara cerkiew istniała jeszcze w latach trzydziestych XX wieku. Tak więc podobnie jak w Lipowcu przed wojną były w Żydowskiem aż trzy cerkwie: 2 grekokatolickie i 1 prawosławna. Miejsce po nowej cerkwi unickiej to grupa starych lip na północ od wspomnianego cmentarza.

Na podstawie przewodnika
„Od Komańczy do Krempnej” Witolda Grzesika i Tomasza Traczyka wydanego w 1987 roku
spisał Stanisław Flakiewicz

Wspomnienia z wakacji - Masyw Śnieżnika

W dniach 06 - 19.08.2021 r wybrałam się z moim przyjacielem Sławkiem w Kotlinę Kłodzką na Masyw Śnieżnika - najwyższe pasmo górskie w polskiej części Sudetów Wschodnich. Jako bazę wypadową wybraliśmy miejscowość Międzygórze, skąd wychodzi wiele atrakcyjnych szlaków turystycznych. Między innymi na najwyższy szczyt masywu - Śnieżnik. Poza tym jest to bardzo urokliwe miasteczko.

Warto tam zobaczyć:

- jeden z najwyższych wodospadów w Sudetach - Wodospad Wilczki,
- Sanktuarium Marii Śnieżnej na szczycie Iglicznej; jest to doskonały punkt widokowy na Ziemię Kłodzką,
- Ogród Bajek położony na zboczu Lesieńca, składający się z figurek, domków i altanek bohaterów bajek i filmów animowanych,
- kamienną zaporę wodną o wys. 29 m i dł. 108 m; przebiega przez nią szlak na Igliczną.
- Szlak Marianny Orańskiej XIXw., wybitnej osobistości i zamożnej królewny, dzięki której rozkwitł region miasta.

Wszystkie te atrakcje turystyczne zostały przez nas odwiedzone. Za obowiązek wyprawy uznałam wejście na Śnieżnik. Weszliśmy czerwonym szlakiem na Halę pod Śnieżnikiem; jest tam duże malowniczo położone schronisko. Następnie zielonym na Śnieżnik. Na szczycie budowana jest metalowa wieża widokowa. Masyw należy do zlewiska trzech mórz: Bałtyckiego, Czarnego i Północnego. Stąd nazwa Trójmorskiego Wierchu. Zbudowana tam w 2010 roku wieża aktualnie nie jest udostępniona dla zwiedzających, gdyż grozi zawaleniem. Byliśmy na Przełęczy Spalona (Góry Bystrzyckie) i stąd odbyliśmy cudowny spacer na Jagodną, gdzie jest wybudowana w 2019 r. wieża widokowa. Wieża ma 23 m wysokości. Na 19. metrze mieści się duża, okrągła platforma widokowa. Przewyższając wierzchołki drzew zapewnia przyjemne widoki. Zdobyliśmy jeszcze Czarną Górę 1205 m n.p.m. Drewniana wieża widokowa od kilku lat jest zamknięta dla zwiedzających.

Organizowaliśmy sobie też wycieczki samochodowe między innymi do Kletna; do Jaskini Niedźwiedziej, do Muzeum Ziemi, do kamieniołomu wydobycia marmuru i Kopalni Uranu. Wyprawa zajęła nam cały dzień. Podczas górskich wędrówek uwagę naszą zwróciły świetnie przygotowane i oznaczone szlaki rowerowe. Mieliśmy wymarzoną pogodę dlatego udało nam się dużo przejść i zobaczyć. Wyjazd uważam za bardzo udany.

Tekst i zdjęcia
Ewa Kolińska

Ogród Bajek

Sanktuarium na Iglicznej

Wieża na Śnieżniku

Wodospad Wilczki

Wrzesień w górach

Na krótki wrześniowy wyjazd w góry wybraliśmy Beskid Śląski. Bazę noclegową mieliśmy w Wiśle przy ul. Ochorowicza, który był założycielem tego uzdrowiska. Pamiątkowa tablica z podobizną lekarza znajduje się w centrum miasta. Miasto Wisła (420-1220 m n.p.m.) położone jest w środku Beskidu Śląskiego, w .dolinie rzeki Wisły i jej dopływów. Pierwsza pisana wzmianka o osadzie u źródeł Wisły pochodzi z 1615 roku. Prawa miejskie otrzymała w 1962 roku.

Sobotnie popołudnie spędziliśmy na zwiedzaniu miasteczka oraz udział w dożynkach, które odbywały się w miejscowym amfiteatrze. Występowały zespoły i kapele góralskie.

W niedzielę udaliśmy się nad Jezioro Czerniańskie z górującym nad nim zameczkiem prezydenckim zbudowanym w 1931 roku – obecnie w remoncie. Jezioro to sztuczny zbiornik wodny na Wiśle o powierzchni 38 ha utworzony przez spiętrzenie Białej i Czarnej Wisełki w 1972 roku. Następnie odwiedziliśmy Istebną i weszliśmy na Złoty Groń – zimą raj dla narciarzy. Stąd było już blisko do wsi Jaworzynka, gdzie znajduje się tzw. trójstyk – miejsce styku granic Słowacji, Czech i Polski.

Na zakończenie dnia był Koniaków z Muzeum koronek heklowanych z nici przy pomocy szydełka. Dalej była góra Ochodzita (894 m n.p.m.) z piękną panoramą górską. Wieś Koniaków powstała w 1812 roku przez wyodrębnienie z Istebnej i jest najwyżej położonym w Beskidzie Śląskim skupiskiem górali.

W kolejnym dniu pojechaliśmy z Wisły serpentynami przez Przełęcz Salmopolską (940 m n.p.m.), Biały Krzyż do Szczyrku. Na szczycie Skrzycznego (1257 m n.p.m.) jak zwykle dużo turystów, gdyż stąd rozciągają się piękne widoki na Beskid Śląski i Żywiecki. Ze Szczyrku udaliśmy się doliną Soły nad Jezioro Żywieckie, Międzybrodzkie i Czaniec.

Ostatni dzień w Beskidach to wycieczka do Ustronia i wejście na Wielką Czantorię (995 m n.p.m.), a później wjazd na Równicę (884 m n.p.m.).

Na zakończenie dotarliśmy do Brennej, położonej w dolinach rzeki Brennicy i Leśnicy. W Brennej byłem pierwszy raz, co może znaczyć, że są jeszcze przed nami miejsca do poznania i zwiedzania.

Tekst i zdjęcia
Edward Siekierski

Na Skrzycznym – w tle Jezioro Żywieckie

Trójstyk granic w Jaworzynce

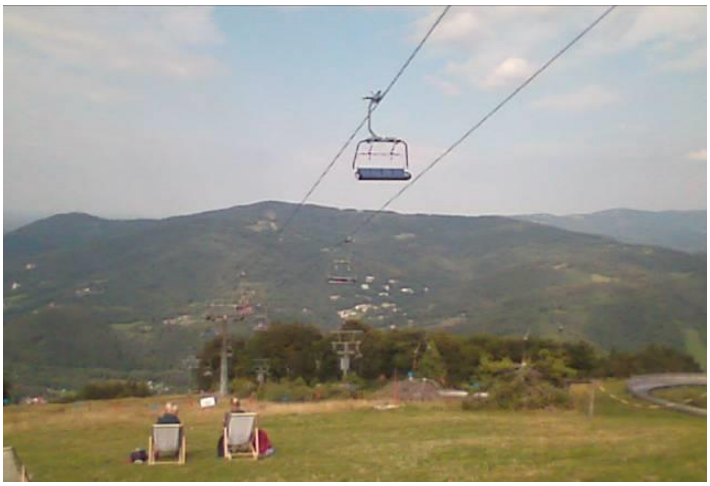

Widok z Czantorii na Równicę

NA KARTACH HISTORII

Wierchy R. XIII, 1935 r.

Nowości turystyczne z Karpat

Rok 1935 przyniósł szereg nowych wydarzeń w zagospodarowaniu turystycznym Karpat, zarówno w dziale schronisk, jak i szlaków turystycznych, tak po stronie polskiej, jak i czechosłowackiej.

W Bieszczadach notujemy wyposażenie schroniska Oddz. Drohobyckiego P.T.T. pod Ciuchowym Działem w Orowie w nowym budynku w kompletny inwentarz wewnętrzny; również schronisko tegoż oddziału pod Czarną Górą w dolinie Majdańskiego Potoku (Malmanstal) zostało znacznie rozszerzone i odnowione; w związku z temi pracami pozostają też przeprowadzane prace nad koniecznemi inwestycjami wewnętrznemi w schronisku na Trościanie i w schroniskach na Magurze i pod Paraszką; po skasowaniu stacji turystycznej w Kluńcu, utworzono nową taka stację w Krzywce. – Wykończone zostało schronisko Przemyskiego Tow. Narciarzy na Pikuju, uruchomiono już częściowo dom tur.- narciarski w Siankach i schronisko P.T.N.w Klimcu i na Steryszorze. – Oddział Lwowski P.T.T. wykończył budowę nowego schroniska na Przełęczy Wyszkowskiej (na 28 osób), oraz prowadzi prace nad budową schronisk w dolinie Mołody i na Ruszczynie. _ Koło Kałuskie Oddz. Stanisławowskiego P.T.T. wykończyło zupełnie schron na Borewce, oddający znakomite usługi turystom. Oddz. Stanisławowski po zakończeniu schronu Koła Kałuskiego na Borewce przystąpił do wstępnych prac do budowy schroniska pod Doboszanką, a to w okolicy Klauzy Zubrynki; przeprowadzono również bieżące adaptacje przy schroniskach pod Chomiakiem, pod Howerlą i na Przeł. Tatarskiej. – Związek Harcerstwa Polskiego prowadził dalej budowę schroniska na Kostrzycy i uzgodnił z P.T.T. sprawę wytrasowania kilku szlaków znakowanych w okolicy tego schroniska. – Karpackie Tow. Narciarzy wykończyło schronisko na Maryszewskiej. – Również Sekcja Narciarska Akademickeigo Zw. Sportowego w Warszawie prowadziła pomyślnie dalsze roboty około wykończenia schroniska na Smotrecu w okolicy Pop Iwana. – Wreszcie Oddz. Kosowski P.T.T. zremontował schronisko w Burkucie, zbudował i uruchomił schroniska w dolinie Popadyńca i w Bałtagule, przystąpił do budowy schronisk na Skupowej i na Masnym Przysłupie; przez tę świetną akcję posunięto w b.r. bardzo wydatnie naprzód zagospodarowanie najdalszego zakątka naszych Karpat Wschodnich.

Wyszukał
Stanisław Flakiewicz

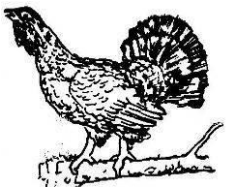

TO WARTO WIEDZIEĆ !

Sylwetki ludzi P.T.T.

Konstanty Stecki

Stecki Konstanty Marian Mścisław (ur. 29.VII 1885 w Hrubieszowie, zm. 4 X 1978 w Poznaniu). Uczony, botanik, dendrolog, pedagog, społecznik, działacz krajoznawstwa i ochrony przyrody. Wychowany w Hrubieszowie i Siedlcach, po maturze w Łodzi (1904) ukończył studia rolnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim (1907 inż. rolnik), w latach 1907-9 pracował w Zakł. Botaniki tej uczelni. W 1909-10 był asystentem UJ. Celem poratowania zdrowia przeniósł się do Zakopanego, gdzie w latach 1910-1923 pracował jako nauczyciel przyrody w szkołach średnich. Prowadził wówczas badania botaniczne w Tatrach, był kustoszem Muzeum Tatrzańskiego,

Konstanty Stecki (1885- 1978)

przy którym od 1912 urządzał przez szereg lat alpinarium. Stopień doktora filozofii uzyskał na Uniwersytecie Jagiellońskim w 1920 r. na podstawie rozprawy "Zmienność kwiatów szafranu tatrzańskiego" (1922) Od 1923 w Poznaniu, jest jednym z organizatorów Wydziału Rolniczo - Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego. Od 1923 zastępca, od 1925 profesor tej uczelni (i kierownik Katedry Botaniki Leśnej), tamże prof. Wyższej Szkoły Rolniczej od jej utworzenia (i Akademii Rolniczej, od 1960). W 1929-39 też profesor Państwowej Szkoły Ogrodniczej w Poznaniu. Z licznych jego prac naukowych szczególne znaczenie ma „Roślinność Tatr" (1925) i „Botanika dla WSR" (1965 praca zbiorowa pod jego redakcją). Położył duże zasługi dla stworzenia Wielkopolskiego Parku Narodowego i szeregu rezerwatów w Wielkopolsce, założył też i kierował (1933-39) Ogrodem Dendrologicznym na Sołaczu. Jego działalność naukowa trwała 68 lat.

Mieszkając w Zakopanem, został K. Stecki w 1911 członkiem Towarzystwa Tatrzańskiego i działaczem jego Sekcji Przyrodniczej (1911 - 14 jej skarbnikiem). Był jednym z pierwszych członków Sekcji Ochrony Przyrody Tatr (1924-25 członkiem jej władz), też działaczem Sekcji Ludoznawczej. Członek Sekcji Turystycznej TT, czas pewien przed 1914 został sekretarzem TOPR (do 1919), był też delegatem TT do Komisji Klimatycznej w Zakopanem. Od założenia w Zakopanem Oddziału TT był jego sekretarzem (1921-23), później członkiem władz Oddziału PTT w Poznaniu (1923-26). W 1920-23 członek ZG PTT.

W okresie zakopiańskim był prof. K. Stecki członkiem Koła Grotołazów przy Sekcji Przyrodniczej PTT (utworzonego w 1923 zalążka polskich organizacji speleologicznych). Działał tam do 1925, uczestniczył m.in. w badaniach Jaskini Kasprowej Niżnej. Darował Muzeum Tatrzańskiemu duży zbiór obrazów na szkle i inne eksponaty. W latach 1920-tych został aktywistą Oddziału PTK w Poznaniu (on to zaprojektował m. in. Szlak Kórnik – Zaniemyśl). Przez pół wieku pisywał w „Wierchach", kilkadziesiąt lat szeroko uczestniczył w akcjach odczytowych PTT i PTK oraz LOP, pisywał w prasie krajoznawczej i ogólnej.

Poza pracami przyrodniczymi ogłosił K. Stecki „Ludowe obrazy na szkle z okolic podtatrzańskich" (1914), poezje „Triolety tatrzańskie" (1923), monografię popularną „Tatry" (1968, 1979), „Wspomnienia zakopiańskie (1976) wreszcie „Osobliwości, piękno i geneza krajobrazu Polski" (1978). Był znawcą numizmatyki (artykuły z tej dziedziny podpisywał „Dr Marian Kast"). Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1954), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1964). Wyróżniony odznaką „Za walkę o polską szkołę" (w latach międzywojennych), odznaką „Za zasługi w rozwoju m. Poznania" (1959), Złotą Odznaką PTTK (1961), Złotą Odznaką LOP (1968), Złotą Odznaką ZNP (1974), Złotą Odznaką Polskiego Towarzystwa Leśnego i innymi. Członek honorowy Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika (1962), Polskiego Towarzystwa Botanicznego (1962), Polskiego Towarzystwa Leśnego (1966). W 1970 botanicy i numizmatycy poznańscy wybili na cześć prof. Steckiego medal.

Prof. Konstanty Stecki spoczywa w Poznaniu, na cmentarzu przy ulicy Lutyckiej (Gołęcin).

Wyszukał Stanisław Flakiewicz

A CO W KSIĘGARNIACH ?

- Waldemar Brygier. **Karkonosze polskie i czeskie. Przewodnik**. 320 stron. Wydanie III aktualizowane. Wydawnictwo Rewasz, Pruszków 2021.
- Mariola Borecka. **Karkonosze i Góry Izerskie. Trek&travel. Przewodnik turystyczny.** 304 strony. Wydawnictwo Bezdroża. 2021
- Tadeusz Mikołaj Trajdos. **Orawskie figury kamienne**. 272 strony. 159 zdjęć, 13 mapek. Wydawnictwo Rewasz, Pruszków 2020.
- Stanisław Kryciński. **Pogórze Przemyskie. W krwawym zakolu Sanu**. 448 stron. Wydawnictwo Libra.pl, Rzeszów 2020.
- Krzysztof Magnowski. **Słowacki Raj. Trek&travel. Przewodnik turystyczny.** 240 stron. Wydawnictwo Bezdroża. 2021.
- Artur Białek. **Bucegi - góry Rumunii. Przewodnik trekkingowy.** 185 stron. Wyd. Artur Białek. 2021.
- Ralf Gantzhorn, Andreas Seeger. **Alpy wschodnie. 32 trasy trekkingowe. Przewodnik trekkingowy**. 344 strony, Wyd. Bezdroża. 2021.
- Iris Kürschner. **Alpy zachodnie. 30 wielodniowych tras trekkingowych. Przewodnik trekkingowy.** 352 strony, Wydawnictwo Bezdroża. 2021.

Wyszukała Irena Wagner

WIEŚCI NIE TYLKO Z GÓR

- W okresie wakacyjnym (lipiec-sierpień) na szlaki piesze i ścieżki przyrodnicze na terenie Bieszczadzkiego Parku Narodowego weszło ok. 309 tys. turystów. Miesiącem o najwyższej frekwencji był sierpień (168,4 tys. osób). Zwiedzający najczęściej wybierali szlak niebieski z Wołosatego na Tarnicę (ok. 59,8 tys. osobo-wejść).W niektóre dni na szczycie Tarnicy notowano nawet do 4 tys. osób.

- Tatrzański Park Narodowy w lipcu odwiedziło ok. 800 tysięcy osób. To absolutnie największa liczba w historii.

- 28 lipca 2021 roku buczyny o charakterze pierwotnym Bieszczadzkiego Parku Narodowego, stały się częścią seryjnego wpisu listy światowego dziedzictwa UNESCO "Pradawne i pierwotne lasy bukowe Karpat i innych regionów Europy". Wpis obejmuje fragmenty lasów, położone w najbardziej niedostępnych zakątkach Parku, których naturalność została najwyżej oceniona. Zwykle są to drzewostany przekraczające 140 lat, przy czym najstarszy zbadany buk na tym terenie liczy ponad 360 lat.

- Od 2 sierpnia br. Tatrzański Park Narodowy wprowadził obowiązek wykupienia e-biletu na parkingi na Łysej Polanie i Palenicy Białczańskiej. Możliwość opłat u obsługi parkingu jest niemożliwa, nawet jeśli dostępne są wolne miejsca. Bilet można w łatwy i szybki sposób kupić na bieżąco przez stronę internetową tpn.pl/zwiedzaj/e-bilety. Pojawienie się obowiązkowych rezerwacji online ma przede wszystkim zapobiec gigantycznym korkom w rejonie Morskiego Oka.

- Nad Morskim Okiem po raz pierwszy w historii zaobserwowano ślady działalności bobra. Przybył nad Morskie Oko wzdłuż Rybiego Potoku i około 7 września ściął wierzbę nad wschodnim brzegiem jeziora, aby zbudować żeremię. W przeszłości zwierzęta te były już obserwowane w rejonie Łysej Polany czy schroniska w Dolinie Roztoki, ale tak odległy wypad w głąb Tatr, to pierwsza taka sytuacja.

- Polska skialpinistka Anna Tybor zdobyła ósmy najwyższy szczyt świata - Manaslu, a następnie zjechała z niego na nartach. Ekipa - Anna Tybor wraz z towarzyszącymi jej włoskimi wspinaczami Federico Seechim i Marco Majorim w poniedziałek 27 września br. z obozu IV położonego na wysokości 7400 m n.p.m. wyruszyła na szczyt zdobywając go w środę ok. godz. 15. Do bazy powróciła bezpiecznie ok. godziny 18:30 czasu polskiego w czwartek 30 września. Tym samym Tybor stała się pierwszą Polką w historii, która zjechała na nartach z ośmiotysięcznika, a także pierwszą kobietą na świecie, której udało się dokonać pełnego zjazdu narciarskiego na Manaslu, bez użycia dodatkowego tlenu.

- 9 sierpnia po stronie słowackiej, po wieloletnich staraniach, ruszyła pierwsza w Tatrach via ferrata. Prowadzi ona z Doliny Małej Zimnej Wody do Staroleśnej przez Czerwoną Ławkę. Jednokierunkowa ścieżka ma trudność "A", czyli jest to najniższa wartość w skali w ferratowej, jednak należy pamiętać, że poruszanie się po niej powinno odbywać się przy użyciu sprzętu do autoasekuracji.

- 4 września 2021 r., przeżywszy 97 lat, zmarł **Józef Nyka** - wybitny znawca Tatr, wspinacz, publicysta, autor przewodników po Tatrach i Pieninach.
Józef Nyka urodził się 5 grudnia 1924 r., w Łysininie, na terenie dzisiejszego województwa kujawsko-pomorskiego. Od 1940 intensywnie działał wspinaczkowo w Tatrach, w końcowych latach wojny prowadząc także walką partyzancką z okupantem. W latach 50. i 60. wytyczył wiele nowych dróg w Tatrach, potem wspinał się także w Alpach. W tym czasie zasłynął także jako publicysta: w latach 1963-91 był redaktorem naczelnym "Taternika". W okresie od 1969 aż do śmierci zajmował się publikacją i regularną aktualizacją (w ostatnich latach wraz z córką) przewodnika turystycznego "Tatry Polskie". Najlepsza tego typu publikacja na rynku doczekała się aż 22 wydań. W ostatnim czasie mogliśmy czytać także "Tatry Słowackie" i "Pieniny". Cześć Jego pamięci!

- 18 i 19 września br. odbył się XXXI Łemkowski Kermesz w Olchowcu, który z powodu pandemii nie mógł odbyć się tradycyjnie w maju. Niestety nie było tam nikogo z nas, więc nie mamy pełnej relacji.

Wyszukała
Irena Wagner

Źródło: portale:
24tp.pl, portaltatrzański.pl, bdpn.pl,karpaccy.pl.

Zjazd Delegatów PTT

12 czerwca 2021 r. podczas Zjazdu Delegatów PTT w Krakowie miała miejsce uroczystość. Występując z upoważnienia Wojewody Małopolskiego, Pan Szymon Strzelichowski - Dyrektor Generalny Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego wręczył w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odznaczenia państwowe 9 członkom Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.
Medalami Stulecia Odzyskanej Niepodległości odznaczeni zostali:

Janusz Cepcer (O/Bielsko-Biała**),**

Stanisław Flakiewicz (O/Karpacki),

Nikodem Frodyma (O/Kraków),

Józef Haduch (O/ Chrzanów),

Teresa Kubik (O/Bielsko-Biała),

Janusz Machulik (O/Karpacki),

Mirosław Michaluk (O/Dęblin),

Stanisław Sadurski (O/Dęblin),

Maciej Zaremba (O/Nowy Sącz).

Serdeczne gratulacje dla naszych Kolegów z Oddziału Karpackiego!

60. numer Almanachu Karpackiego PŁAJ oddany czytelnikom w lipcu 2021 roku zgodnie z zapowiedzią Redakcji był numerem ostatnim. Na pocieszenie znacznie obszerniejszym niż zwykle.

Nieoczekiwanie wkrótce (jeszcze w sierpniu) odbyło się w Krakowie spotkanie 8. osobowej grupy inicjatywnej w sprawie wznowienia/kontynuacji Almanachu. Po burzliwej dyskusji skonstatowano iż wobec powszechnej opinii o potrzebie wydawania „Płaju" i jego funkcji kulturotwórczej, obecni uczynią wszystko co możliwe, aby almanach nadal się ukazywał. Przeanalizowano różne warianty i propozycje również ze strony finansowej. Jako jeden z kluczowych elementów wskazano wsparcie inicjatywy przez członków i sympatyków Towarzystwa Karpackiego oraz dotychczasowych czytelników, a szczególnie prenumeratorów.

Zgodnie z wnioskiem grupy inicjatywnej, Rada Towarzystwa Karpackiego zaakceptowała powołanie Dominika Księskiego na Pełnomocnika TK ds. Kontynuacji Wydawania „Płaju".

A CO DALEJ ?

Zebrania:

CKM, ul. Lokatorska 13, godz.18

Terminy naszych spotkań do końca roku 2021:

7 i 21 października

4 i 18 listopada

2 i 16 grudnia

O tematach kolejnych spotkań informować będziemy na bieżąco.

Tym numerem żegnam się z Czytelnikami jako redaktor „A co u nas ?" Redagowałam nasz biuletyn przez ostatnie 17 lat. Dziękuję za te lata moim Współpracownikom, Autorom i Czytelnikom.

Irena Wagner

Nasza strona internetowa:

http://www.karpacki.ptt.org.pl

Nasz adres e-mailowy:

lodz-k@ptt.org.pl

Redaguje: Irena Wagner + Zespół. Redakcja zastrzega sobie prawo doboru tekstów. 6.10.2021
Wydaje: **Oddział Karpacki Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Łodzi** (Tel. 690 230 752 – Prezes OK)
Adres: **Centrum Kultury Młodych, 93 - 021 Łódź, ul. Lokatorska 13**